



KÜLÖNÖS ÉBRESZTŐ

Hatalmas dörrenés hasított a reggeli csöndbe, fölverve Sárkányföldre békésen szunyókáló lakóit. Az álmos lakók még magukhoz sem tértek, mikor a dörrenést továbbiak követték:

Dang...! Dang...! Dang...!

Zoé, a háromfejű kissárkány is fölriadt a zajra. Nagyot nyújtózott az ágyában, és zavartan dörzsölgette a szemét a középső fején. A többi feje még szeretett volna pihenni – csak egy percet.

A dörrenés azonban egyre közelebbről hallatszott, és már a föld is beleremegett.

Dang!

– Ez ő lesz! – kiáltott föl Zoé izgatottan, és a többi szeméből is azonnal elillant az álom. – Anyaaaa!

Kipattant az ágyból, és már szaladt is kifelé a szobából. Piros hálóinge csak úgy lebegett utána, miközben rohant az ajtó felé.

Anyasárkány már ott várta:

– Te is hallottad?

Dang...! Dang...!

DANG!...DANG!

Most már az egész ház remegett.

– Gyorsan, szaladjunk! – sürgette anyasárkány, és legyintett, hogy nem kell cipő. Arra most nincs idő.

A kissárkány szedte a lábát: mezítláb, piros hálóingben, kócos hajjal rohant az ajtóhoz. Ott azonban megtorpant.

– Jajj, majdnem elfelejtettem! – Odaszaladt az előszobapadhoz, és felkapta a már jó előre odakészített csomagot. – Most már mehetünk.



Kirohantak kerek kőházukból, végigszaladtak a kis ösvényen a természetes nyakiglábfenyők között, egyenesen ki a rétre, amelynek valaki nem túl fantáziadúsan a Lapos rét nevet adta. És ott megálltak, pont a közepén.

Dang!

– Már majdnem itt van! Gyorsan! – kiáltotta anyasárkány, mire Zoé kibontotta a csomagot, és elővett belőle egy hatalmas rudat, ami köré egy nagy leplet tekertek. Óvatosan kigörgette, aztán felemelte, és meglengette az óriási, fehér zászlót, a közepén Sárkányfölde címerével: az ötfejű tűzokádó sárkánnyal, aki három aranytojás fölött örködik.

– Csináld, ahogy gyakoroltuk! – biztatta anyasárkány, és a kissárkány a zászlót maga elé tartva óriási nyolcasokat írt le a levegőben.



Éppen időben, mert ekkor egy méretes, kopottas csizma bukkant elő a fellegek közül, és hatalmas dörrenéssel földet ért a rét szélén.

Dang.

Majd egy másik csizma is csatlakozott hozzá.

Dang.

Zoé szorosan fogta a zászlót, és teljes erejéből lengette.

– Óriáááás Postaszolgááááaaaaat! – hallatszott egy mennydörgésszerű hang a magasból.

– Itt vagyuuuunk! – kiabált vissza a kissárkány.

– Ááááá, igen-igen, Zoé kisasszonyhoz van szerencsém? – dörögte a postás, és arrébb tolta az egyik felhőt, hogy jobban lásson.

– Igen, én vagyok az! – nevetett Zoé. – De nem vagyok kisasszony! Kissárkány vagyok!

– Persze-persze – dörmögte az óriás kissé szórakozottan, és beletúrt hatalmas, barna táskájába, mely telis-tele volt mindenféle méretű és alakú zsebekkel. – És mondd csak, ugye te szeretnél szeptembertől a... hm, hol is van... igen-igen, szóval a Szívárvány Óvodába járni? – húzott elő egy apró, rózsaszín borítékot.

– Neeem – tiltakozott Zoé rémülten. – Én már voltam óvodás!

– Elnézést, akkor talán ez a másik levél a tiéd – szabadkozott az óriás, és elővett egy zöld-barna foltos levelet –, azt mondja, hogy... igen... jelentkeztél troll katonai szolgálatra?

– Neeem! – rázta a fejét a kissárkány ijedten.

– És... hm... konyhai besegítőnek? – mutatott fel a postás egy újabb küldeményt.

– Neeem! – ingatta a fejét Zoé, idegesen rágcsálva mind a három szája szélét.

– Jeti építésvezetőnek? – próbálkozott tovább az óriás.

– Neeem! – fintorgott a kissárkány.

A postás tovább keresgélt hatalmas barna táskájában.

– Hát akkor talán sárkánydoktornak?

– Neeem! – tiltakozott Zoé ismét, de közben a jobb oldali szája széle gyanúsán megremegett, mintha egy kis kuncogást próbálna elfojtani.

– Akkor már csak egy levél maradt a táskámban. Csak nem te jelentkezél a Kincskereső Iskolába?

– De igeeeen! – csillant fel a kissárkány összes szeme.

– Hát akkor gratulálok, Zoé – nyújtott le a magasból az óriási kéz egy kék borítékot arany színű viaszpecséttel –, a Kincskereső Iskola szeretettel vár téged szeptembertől!



A háromfejű kissárkány izgatottan szaladt vissza a házba, kezében a kék borítékkal. Anyasárkány sárkányfűteát öntött mindkettőjüknek, lehelt rá egy kis tüzet, hogy felmelegedjen, aztán kényelmesen elhelyezkedtek a hatalmas konyhaasztalnál. Hiába, az ilyen fontos leveleket nem lehet csak úgy, koboldmacskafuttában elolvasni!

Zoé kortyolt egyet a meleg, mézes teából, aztán nagy levegőt vett, és feltörte az arany viaszpecsétet. Két ív papirost rejtett a boríték, rajta gyönyörű, lendületes kézírás. Anyasárkány hangosan felolvasta:

Kedves Zoé!

Örömmel értesítünk, hogy felvételt nyertél a Kincskereső Iskolába! Örömmel várunk téged augusztus 31-én, hogy körbevezessünk és mindent megmutassunk neked. Az unikornisvasút iskolajárata reggel 8-ra érkezik a sárkányföldi megállóba érted. Sajnálattal kell közölnünk azonban, hogy az iskola nem fogad alvójátékokat, de az idegenvezetésre magaddal hozhatod a plüss kéksárkányodat, hogy mindketten meggyőződjetek róla, jó helyre kerülsz, ahol rengeteg barát és sok izgalmas kaland vár rád.

Kérjük, az iskolakezdéshez a mellékelt listán található tárgyakat szerezd be a nyáron!

Jó pihenést kívánunk neked a nyáron!

A Kincskereső Iskola tanári kara

A lista

- 1 db unikornisször ecset fehér sörényből, egy manólab hosszú sörtékkel
- 1 db unikornisször ecset fekete szörből, fél manólab hosszú sörtékkel
- 1 készlet vastag, háromszögletű színesceruza éjfeketétől a hófehérig
- 3 db griffit ceruza
- 5 db radírgumó
- 1 db nagy, lapos kavics
- 1 db üzenetőfüzet
- 2-2 db sima, vonalas, kockás és pöttyös füzet
- 1 db iskolakezdő kastélyos füzet
- 1 db közepes sárkányfogas olló
- 1 db mérőszalag
- 1 db nagyító
- 1 db kicsinyítő
- 10 db Akvamarin-kagyló
- 10 db Rubin-kagyló
- 1 db iskolatáska
- 1 db uzsonnásdoboz és kulacs
- 1 db ajándék valakinek, akit nem ismersz (csomagolás nem szükséges)



Anyasárkány letette a levelet, és mosolyogva nézett a kissárkányra.

– Holnap korán kelünk, Zoé. Izgalmas útnak nézünk elébe!